

- המבקשים:** 1. כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ (הנתבעת 1 בביהמ"ש קמא)
המערערים 2. בנימין קסטנבוים, ת.ז. 020046196 (הנתבע 3 בביהמ"ש קמא)
3. שרה קסטנבוים, ת"ז 050935758 (הנתבעת 5 בביהמ"ש קמא)

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ"ר 62254)
מרח' אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358, פקס: 077-3180983
דוא"ל: office@freiberg-law.com

- נ ג ד -

- המשיב:** עואד סעיד, מספר דרכון 962506606 (התובע בביהמ"ש קמא)
באמצעות ב"כ עוה"ד מ. רוט ואח'
מרחוב מוטה גור 9, פתח תקווה 4952802
טל': 03-5788780, פקס: 03-5788784
דוא"ל: yairot22@gmail.com

בקשה להוספת ראיה חדשה

המבקשים מתכבדים לפנות לבית המשפט הנכבד בבקשה להוספת ראיה חדשה כדלקמן:

1. עניינה של בקשה זו להוסיף ראיה במסגרת ערעורם של המבקשים על פסק דינו של כב' בית המשפט המחוזי מיום 12.6.25 בהליך 35630-04-21, כב' השופטת מ.בן ארי.
רצ"ב העתק פסק הדין, מסומן **כנספח 1**.
2. לאחר מתן פסק הדין התברר כי 6 שנים קודם המקרה דנן היה המשיב מעורב בתאונה בה נפגע בידו עת ניקה את המכונה ונגרם לו שבר וריסוק של אצבעות כף ידו השמאלית. עובדה זו עומדת בניגוד לעדותו ויש בה כדי להשפיע השפעה ניכרת על מהימנותו ועל אשמו לקרות הנזק כפי שיפורט להלן.
3. כתב התביעה הוגש כנגד המערערים בנוסף לחברה בבעלות המבקש 2 ועזבון המנוח יעקב קסטנבוים ז"ל, בעלי החברה-המבקשת 1 ומי שהיה נשוי למבקשת 5, ועניינו תביעת נזקי גופו של המשיב עת היה מועסק במפעלה של המבקשת 1, ונפגע במהלך עבודה עם מכונת טקסטיל אשר גרמה לקטיעה של כף ידו הימנית.
4. פסק דינו של בית המשפט הנכבד קמא מתבסס על עדות המשיב והמבקש 2 ובפני בית המשפט הנכבד קמא העידו עדים נוספים.
5. בפסק דינו בית המשפט הנכבד קובע כי עדותו של המבקש (התובע בהליך מושא הערעור) עדיפה ומבסס את פסק דינו בהתאם לעדותו והגירסא אותה מסר. גירסא שלטענת המבקשים אינה אמת וכפי שמפורט בערעורם, ניתן למצוא מספר סתירות בעדותו ובגירסא שנמסרה על ידו וכי נפלה שגגה תחת ידי בית המשפט הנכבד קמא.
6. במסגרת התביעה טען המשיב כי הוכרח להכניס ידו למכונה "בנימין ממש הכריח אותי להכניס את היד למכונה בזמן שהיא עבדה" (עמ' 2 סי' 21 לתצהיר עדות ראשית מטעם התובע).

רצ"ב העתק תצהיר המשיב/התובע, מסומן כנספח 2.

7. טענה זו רחוקה מהאמת מרחק רב והמשיב נשאל על כך בחקירתו:

עו"ד לוי: לדברך, אני אומר לך שזה לא נכון, אבל לדברך בנימין אמר לך להכניס את היד כשזה עובד, ידעת שזה משהו שהוא לא בסדר ושזה המכונה לא בסדר, בכל אופן הכנסת את היד?
התובע: הוא היה על ידי.
עו"ד לוי: סליחה?
התובע: הוא על ידי, הוא היה על ידי בנימין, הוא אמר לי אל תפחד.
עו"ד לוי: אבל אתה יודע שהיא לא בסדר, אתה מכניס יד, אומר לך שתקפוץ מהגג ואני לידך אז אתה תקפוץ מהגג?

(עמוד 16, ש' 1 – 10 לפרוטוקול דיון ההוכחות מיום 5.1.25)

עו"ד לוי: אבל ידעת שזה יכול לקרות נכון?
התובע: אם הייתי אחד אחוז והייתי יודע לא הייתי עושה את זה, איך אז מה עושים לאש, מה אתה שואל שאלות כאלה? יש מי שבוחר היד שלו, סליחה הוא הרג אותי, הוא היה בעל הבית קשה, כל הזמן לוחץ, דוחף, רק עבודה רק עבודה אם אני משקר יגיד לי שאני משקר.
עו"ד רוט: גברתי הוא אמר משפט שיכול להיות שזה נבלע, הוא אמר אם הייתי אחוז 1 יודע לא הייתי עושה את זה. מקווה שזה נרשם. אני בטוח שגברתי אשמה אם זה נקלט בסדר.

(עמוד 16, שורות 24 – 31 לפרוטוקול דיון ההוכחות מיום 5.1.25)

רצ"ב פרוטוקול דיון ההוכחות מיום 5.1.25, מסומן כנספח 3.

8. המשיב אשר טוען שלא ידע על הסכנה הגלומה במכונה היה מעורב בתאונה בשנת 2014, עת נפגע מהמכונה בידו (השמאלית-השנייה) מגלגל שיניים בזמן שניקה את המכונה בידו וכתוצאה מפגיעתו נגרמה לו נכות בשיעור 10% בגין חבלה לידו (השמאלית).

רצ"ב העתק מכתב מחברת הביטוח הראל וכתב התביעה – הראיה החדשה, מסומנים כנספח 4

9. להבדיל ממועד התאונה מושא ההליך דנן, במועד התאונה בשנת 2014 הייתה הנתבעת 1 מבטוחת בביטוח אחריות והתובע מיצה את זכותו מול המל"ל והגיש תביעה כנגד המבקשת 1 ומבטחתה אשר שילמה לו פיצויים.

10. יצוין כי יש דימיון רב בין טענות המשיב בתביעתו בגין התאונה משנת 2014 לבין הטענות בהליך מושא הבקשה וכי טענותיו בדבר חוסר ידיעת הסיכון וההשלכות דינן להידחות נוכח האמור.

11. התייעוד שהגשתו מבוקשת כעת לא היה מצוי בידי המבקש 2 והוא לא היה מודע לו. האמור נודע והגיע לידי המבקש 2 לאחר מתן פסק הדין ופנייתו לסוכן הביטוח במטרה לבדוק את הביטוח של החברה שלי, במהלך השיחה סיפר אודות פסק הדין וסוכן הביטוח הסב את תשומת ליבו לכך שתביעה בעניינו של המשיב הוגשה בעבר.

רצ"ב תצהיר המבקש 2 לתמיכה בבקשה, מסומנים כנספח 5

12. המבקשים יטענו כי בקשתם נכנסת בגדר הוראות תקנה 144 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, כי לא היה בידם להגישה בפני בית המשפט הנכבד קמא, ובנסיבות החריגות בהן בעלי החברה, הלך לעולמו וכי לא היה ביטוח במועד המקרה דנן לא הייתה להם ידיעה או יכולת לאתר וכמובן שאילו הייתה בפניהם הייתה מוגשת שהרי מהווה ראיה לכך שהמשיב לא העיד אמת.

13. המבקשים יטענו כי הה

14. בשים לב להוראות תקנה 144 (ולתקנה 457 שקדמה לה) ולהלכה המבקשים יטענו כי בקשתם נכנס בגדר המקרים החריגים, וכי מלבד היות הוראות התקנה מתקיימים בעניינים, המדובר הוא בפסק דינו המבוסס לחלוטין על עדות יחידה של בעל דין אשר אינה עולה בקנה אחד עם המציאות העובדתית.

15. המבקשים יטענו כי המדובר בבקשה הנכסת בגדר אותם מקרים חריגים לגביהם נקבע ברע"א 1297/01 **מיכאלוביץ נ' כלל חברה לביטוח** (פורסם בנבו) כדלקמן :

"עם זאת עיקרון זה מפנה את מקומו כאשר בית המשפט רואה כי הגשתה של ראייה נוספת דרושה לשם בירור האמת, וכי יש בה כדי לסייע לו לעמוד באופן מלא ושלם על זכויותיהם המהותיות של בעלי הדין". (פסק דינה של כב' השופטת ד.דורנר).

16. בנסיבות המפורטות לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על קבלת הראייה כמבוקש.

אריאל פרייברג, עו"ד

ב"כ המבקשים